

Iepenlaan 26,
1406 PW Bussum

www.majellakapel.nl

Maandbrief, augustus 2022

Een zomerse nieuwsbrief vanuit de Majellakapel. Heel warme dagen werden afgewisseld met wat koelere, waarna de zomerse warmte weer terugkwam. Ik hoop, dat u er een beetje tegen kunt en er misschien zelfs wel van genoten hebt.

In deze maandbrief eens geen foto's die in de tuin van de Majellakapel genomen zijn, maar foto's van het glas-in-lood binnen. Het zijn kleine onderdelen van grotere ramen. Ze vallen niet zo op en juist daarom vond ik het leuk om ze in deze brief als illustraties te gebruiken.

Overigens ligt het werk in de tuin niet stil. Onze 'tuynluy' komen trouw elke 14 dagen samen om onderhoud uit te voeren en bovendien is een tuinbedrijf ingehuurd om groter onderhoud aan de bomen te verzorgen: voornamelijk snoeien en wegnemen van dood hout, nodig om de bomen gezond te houden. Een grote klus, maar nu kunnen ze er ook weer even tegen en is de veiligheid rond de bomen ook weer gegarandeerd.

In juli is in een zomerdienst gecollecteerd voor *Kinderen in Nood*. De opbrengst was € 90,40. Dank aan ieder die daaraan heeft bijgedragen.

Let u er op dat ook in augustus we iedere week in een ander gebouw dienst hebben? In het rooster staat het nauwkeurig aangegeven.

Marijke Katerberg-Muns

Komkommertijd

Het is zomer en Nederland viert vakantie. Dat voelt aan als welverdiend na tweeënhalf jaar corona. De vorige twee zomers waren (vlieg)vakanties naar het buitenland nauwelijks mogelijk. Het was verstandig om steeds mondkapjes bij je te hebben, want een openbare gelegenheid kon er ook in juli om vragen net als het openbaar vervoer. Maar dit jaar dan eindelijk geen beperkingen meer. Weer onbekommerd kunnen we met vakantie gaan, of naar feesten en bijeenkomsten.

Onbekommerd? Anders dan de voorgaande twee jaar is er nu ook een 'zomergolf'. Corona is wel degelijk onder ons, maar dan in milde vorm. Ook ik werd getroffen en zojuist hoorde ik mijn doopsgezinde collega ook. Steeds bleef ik veilig en op afstand van u en ook haalde ik trouw iedere vaccinatieprik die beschikbaar kwam. Op de ochtend dat we met vakantie vertrokken testte Anne, mijn partner, positief, ik negatief. Wat te doen? Toch maar gegaan en samen in isolatie in het vakantiehuisje. En ik, niet besmet, haalde de boodschappen. Dat ging twee dagen goed. Toen testte ook ik positief. Vakantie direct afgebroken, naar huis gereden en daar in quarantaine. Twee dagen koorts, zes dagen verkouden en dat was het. Vermoedelijk dankzij alle vier prikken waren de gevolgen niet ernstig. En zo zijn er velen. Enkelens zijn wat langer ziek, maar niemand ernstig en geen ziekenhuisopnames. Althans niet onder mij bekende mensen.

Onbekommerd is de vakantie ook niet geworden voor al degenen die een vliegvakantie boekten. Een tekort aan personeel deed de luchthavens besluiten vele reizen uit te stellen of te cancellen. Heel jammer voor wie er twee jaar naar uitzagen en alle voorpret ook dit jaar zagen omslaan in diepe teleurstelling. Is het tijdperk van massale vliegvluchten naar zonbestemmingen zelfs niet voorgoed voorbij, zo kan je je afvragen. Het tekort aan personeel is immers niet eens het grootste probleem. Stikstof uitstoot en lawaai overlast kunnen we nauwelijks meer negeren als

serieus probleem. Toch wil ik graag naar Engeland. Eind augustus gaan we dan, maar niet per vliegtuig, niet met de auto, maar met een bus.

Weet u nog hoe het journaal en de kranten nog niet zoveel jaren geleden zo weinig gewichtig nieuws hadden in de maanden juli en augustus, dat ze vooral 'komkommernieuws' brachten, nieuwtjes die in andere maanden te onbelangrijk waren om de krant te halen. In de media, de politiek en de economie was er immers qua nieuws en actualiteiten weinig tot niets te beleven. En nog steeds natuurlijk: de nieuwsmakers zoals politici zijn op vakantie. Ook bedrijven liggen grotendeels stil. Waar komt dit bijzondere woord *komkommertijd* eigenlijk vandaan? Iedereen heeft vakantie, maar voor telers van komkommers valt de drukste periode in de zomer, vanwege de arbeidsintensieve oogst van komkommers. Vandaar.

Komkommernieuws heeft plaats gemaakt voor serieus 'zomers' nieuws. Natuurlijk, de voortdurende oorlog in Oekraïne, maar vooral de al te zomerse omstandigheden, de hitte, de droogte, de weersextremen, de branden, niet alleen in de VS, maar ook in Zuid-Europa...

Wat doe ik ermee? Even niets. Een paar weken niet, omdat je ook van de grote problemen van deze tijd even vakantie moet nemen om het straks weer aan te kunnen. Mijn tijd besteed ik aan het lezen van een moderne roman waarin 'niets' gebeurt, *Twee weken weg* door R.C. Sheriff. Het verscheen vorig jaar en speelt zich af in het land waar ik over drie weken ben, Engeland, maar dan in de jaren dertig. Al twintig jaar reist het gezin Stevens begin september vanuit hun Londense voorstad naar dezelfde vakantiebestemming: Bognor Regis, een badplaats ten zuidwesten van Londen. Twee weken lang genieten vader, moeder en hun drie kinderen 's morgens van een potje cricket, gevolgd door een duik in zee. Vervolgens een heerlijk luie middag, wegdommelend in hun enige luxe, een gehuurd strandhuisje. 's Avonds het avondeten in hun vertrouwde, ietwat sjofele pension, en tot slot een heerlijke wandeling over het strand of de boulevard, naar de pier of de muziektent.

De dagen versmelten, de gedachte aan het einde van de vakantie wordt resoluut verdrongen. De kinderen knopen kortstondige vriendschappen aan, de oudste dochter beleeft haar eerste zomerliefde. Ondertussen probeert de vader zich op te laden voor de sleur die hem de komende vijftig weken wacht, en doet de moeder braaf alsof ook zij geniet van hun jaarlijkse uitstapting.

Het is een 'feel good' boek dat populair is en tegelijk de goedkeuring wegdraagt van literatuurcritici. Ontsnap je door het te lezen ervan aan de werkelijkheid? Ja en nee. Ja, even geen akeligheden. Nee, want ook dit was en is nog steeds de werkelijkheid van heel veel gezinnen. Gelukkig maar.

Peter Korver

Joke Werner sluit hierbij aan met het gedicht *Zomernacht* van C.O. Jellema:

Doe nu die gedachten dicht van je.
Denk nu eens liever niet na over morgen.
Kijk niet steeds weer die bosrand van gisteren
na, bramenplukker die je bent zoals vroeger
maar nu. Maak even geen onderscheid tussen
een wie en hoezo en de kans op anders.

Doe in je hoofd uit de lamp, hoor wat er is,
ademt en ritselt, kwaakt in de kikkers.
Leef met je lichaam van nachtwind de koelte.
Geeuw je een gat in het hart en proef het
zo rood al sap van bramen. Wees langzaam
door vogels gezongen het wordende licht.

Komende diensten: steeds een zomerdienst, samen met Doopsgezinden, Huiskamergemeente, Lutheranen en Remonstranten. Bij iedere dienst staat vermeld waar deze gehouden wordt. De diensten beginnen steeds om 10.30 uur.

31 juli: zomerdienst in de **Doopsgezinde Kerk** met ds. Tina Geels als voorganger, uitgenodigd door de Huiskamergemeente.

7 augustus: zomerdienst in de **Majellakapel**. Door de Lutheranen is ds. Perla Akerboom-Roelofs uitgenodigd als voorganger, Marcus van der Heide bespeelt het orgel.

14 augustus: zomerdienst in de **Remonstrantse kerk**. Voorganger is Gerrit Jan Romeijn, uitgenodigd door de Doopsgezinden.

21 augustus: zomerdienst in de **Lutherse kerk**. Door ons is mevrouw Cathrien Roolvink uitgenodigd om de dienst te leiden.

28 augustus: de laatste zomerdienst van dit jaar, die gehouden wordt in de **Doopsgezinde Kerk** met ds. Peter Korver als voorganger.

4 september: de eerste dienst na de gemeenschappelijke zomerdiensten, weer **in ons eigen gebouw**. Ds. Peter Korver gaat voor en Marcus van der Heide bespeelt het orgel. Of het een gemeenschappelijke dienst wordt met de Doopsgezinden en de Huiskamergemeente, als start van het nieuwe seizoen, is op dit moment nog niet bekend.

Koffiedienst met als opmerking: de mensen die “deurdienst” hebben zullen ook helpen bij de koffiedienst (graag zelf ruilen met anderen als je verhinderd bent):

7 augustus: Marja Teunissen (035-69 21 270)

4 september: Hanneke en Louis van Beek (035-69 48 030)

Zomermiddagen

Ook dit jaar worden er weer vier gezellige zomermiddagen gehouden, steeds op **woensdagmiddag van 14.30 tot 16.00 uur**, samen met Doopsgezinden, Huiskamergemeente, Remonstranten en Lutheranen. In juli zijn er twee geweest, in augustus volgen nog:

10 augustus in de Majella kapel: Elsa Aarsen-Schiering spreekt over *Symbolen*.

Wij worden aan alle kanten omringd door symbolen. Denkt u maar aan de verkeersborden, pictogrammen in musea en andere officiële gebouwen.

De kerk kent ook veel symbolen – het kruis, de symbolen van de evangelisten, het heilig Avondmaal, enz. Deze middag zal het vooral gaan over de ons bekende en minder bekende Christelijke symbolen.

24 augustus in de Remonstrantse kerk: Reina Boelens en Ineke Meeuwis vertellen over de dichteres Emily Dickinson. Zij doen dit aan de hand van filmfragmenten, biografieën en natuurlijk haar prachtige gedichten. Dickinson werd geboren op 10 december 1830 in Amherst, Massachusetts. Zij was iemand met een buitengewoon talent, en werd na haar dood als een genie beschouwd. Zij heeft gevochten voor erkenning, maar was zich er zeer van bewust dat men haar talent niet waardeerde.

Om u alvast een voorproefje te geven, een klein gedicht vertaald door Elly de Waard.

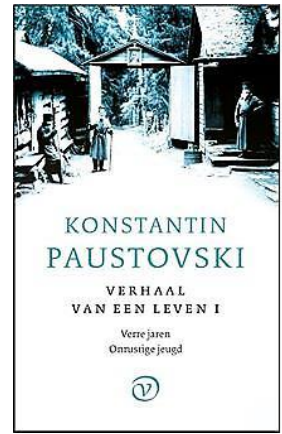
*Gelukkig is de kleine steen
die langs de weg zwerft, heel alleen,
die om geen carrière geeft
en voor zijn noden nimmer vreest-
Zijn jas van elementair bruin
deed een terloops heelal hem aan,
en onafhankelijk als de zon
verbindt hij zich of gloeit alleen-
Vervult een absoluut Decreet
In “en passante” simpelheid.*

Literatuurkring, dinsdag 20 september, 10.15 uur

We bepreken deze ochtend van Konstantin Paustovsky: Verhaal van een leven I. Verre jaren.

Verhaal van een leven is wat Paustovski zelf een 'epische autobiografie' heeft genoemd. Het is een omvangrijke serie van 6 delen die loopt van het einde van de tsarentijd tot aan de hongersnoden die voortkwamen uit de Nieuwe Economische Politiek van de Sovjets. In het eerste deel, *Verre jaren*, vertelt Paustovski over zijn jeugd in het tsaristische Rusland: de jeugdvakanties op het platteland, zijn familieleden, zijn ervaringen op school en de gebeurtenissen in Kiev, waar hij opgroeit.

Overdaad schaadt

Vóór de komst van de televisie moest men het nieuws vernemen via de kranten en de radio. Maar de kranten publiceerden het nieuws vaak pas enige tijd na de feitelijke gebeurtenissen. Kranten zagen er ook heel anders uit. Ze bevatten lange stukken, zeer nauwkeurig, maar ook 'droog'. De verslagen van de debatten in de Tweede Kamer, zoals de NRC die bracht, waren zeer uitvoerig en nauwkeurig, maar ook saai. Tegenwoordig brengen de media actueel nieuws op een heel directe manier en vooral de tv kan heel directe beelden tonen van de meest schokkende gebeurtenissen. Bovendien zenden de verschillende zenders, uit binnen- en buitenland, 24 uur per etmaal hun programma's, vaak herhalingen, uit. Dat betekent dat mensen overladen worden met berichten.

Waar in het verleden geleerden ruim de tijd konden nemen om aan een publicatie te werken, staan zij nu onder grote druk zo snel en zo veel mogelijk te publiceren. Het is geen wonder dat zij vaak overspannen raken.

In het onderwijs en de gezondheidszorg luidt de klacht dat mensen bedolven raken onder administratieve verplichtingen.

De moderne mens is de slaaf geworden van de elektronica. Je ziet in het openbaar vervoer, maar ook op straat, dat mensen voortdurend op hun smartphone kijken. Dat geldt voor jongeren én ouderen.

De moderne mens is ook een slaaf van de tijd geworden. Het vreemdste voorbeeld hiervan is dat men dingen kan bestellen die binnen 10 minuten moeten worden afgeleverd. Dit vindt plaats in grote steden met een enorme verkeersdruk. Het is in feite een moderne manier van slavernij. Jonge mensen moeten met gevaar voor eigen leven en dat van anderen door de drukke straten racen.

Overdaad schaadt. Te veel nieuws, te veel snelle service, enz., is in wezen schadelijk, net als te veel moeten in korte tijd. Het zou ons ten goede komen dagelijks eens een tijdje na te denken over een wijze spreuk of een gedicht. Dat zou leiden tot een verdieping van ons denken en beleven. Er zou ook rust van uitgaan.

Ook eens in alle rust genieten van de natuur zou voor ons van grote betekenis zijn en ons leven verrijken.

dr. Rob Nepveu

